

MARGINATS pàg 3

La gent gran pateix la reducció constant que hi ha de caixers automàtics

BÀSQUET pàg 20

Ricky Rubio veu en la seva greu lesió al genoll una oportunitat de creixement

líniamar ^{7 anys}

Baix Maresme Núm. 78 · Gener 2022 · liniamar.cat

El Maresme té un dels PIB per càpita més baixos del país

Tot i ser una de les comarques que més ingressos aporta, la renda per persona és de només 22.500 euros pàg 18

El serial no s'acaba

Nova amenaça de desallotjament per a Cansanpere de Premià de Mar

pàg 14

Foto: Jordi Pujolar/ACN

VILASSAR DE MAR pàg 16

L'adscripció a un port pot ser l'alternativa perquè el club nàutic se salvi

EL MASNOU pàg 10

El nou servei municipal de taxi a demanda, en marxa

A FONTS pàgs 12 i 13

La política que ve: així és la pedrera local

DEFENSA PERSONAL

MIXTO
FEMENINO
EXTRAESCOLARES

KRAVMAGA

DINAMIS SPORT

CLASES Y ENTRENAMIENTOS PRIVADOS
GRATIS 2 DIAS DE PRUEBA MÁS CAMISETA

618 557 197

DEFENSA
PERSONAL

SALA FITNESS INCLUIDA
1H PARKING GRATUITA

KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM | INFO@KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM

I la gent gran, què?

» El progrés tecnològic del sector bancari s'oblida clarament d'una capa molt important de la societat
 » La desaparició de sucursals complica molt el dia a dia dels avis i àvies i el Síndic ho ha denunciat

Albert Alexandre
BAIX MARESME

Pagar amb targeta, fer transferències per internet, amb Bizum... Fa molt temps que la gent gran va quedar desconectada de les noves formes d'economia quotidiana basades en la tecnologia. Per a l'Albert, que ara té més de 90 anys, aquests sistemes són del tot desconeguts. De fet, a més d'anar a comprar al mercat –ineludible en la seva agenda diària–, una de les activitats que fa amb més freqüència és retirar diners al caixer automàtic. Res de banca en línia. Res de transaccions per internet. Treu diners com ho ha fet sempre. Amb tot, ell té sort, perquè la sucursal bancària que hi ha al costat de casa seva encara no ha tancat.

Altres persones grans no tenen aquesta sort. Així ho denuncia el Síndic de Greuges de Catalunya, que assenyala que el 12% de la població té problemes per accedir a un caixer automàtic o a un banc físics. El defensor del poble afirma que la "progressiva supressió d'oficines bancàries al territori i la necessitat d'operar en línia" està impactant de ple en la població envellida. És per això que la institució ha decidit iniciar una investigació per saber els motius pels quals les entitats bancàries han decidit reduir la seva presència física a Catalunya i per saber quines contrapartides té això en les persones d'edat avançada.

VIDA DIGITALITZADA

En gran part, la desaparició de sucursals té a veure amb la digitalització de molts àmbits de

El 52% de la gent gran s'ha sentit discriminada durant la pandèmia. Foto: Eli Don/ACN

la nostra vida. "No només amb els caixers, sinó que hi ha altres gestions quotidianes que s'han digitalitzat i que fan que moltes persones grans es quedin enrere", explica el coordinador de comunicació de la Fundació d'Amics de la Gent Gran Carles Barbero. Es refereix al certificat digital covid o a alguns bitllets de transport públic que només es poden adquirir amb el mòbil.

"Un 72% de les persones grans no tenen telèfons intel·ligents i, per tant, no poden fer aquestes gestions", afegeix. Per exemple, una tasca tan senzilla com rebre un codi de seguretat del banc a través de l'aplicació mòbil és impossible per a algunes persones.

LA BRETXA DIGITAL

Actualment, per fer totes aquestes gestions que fan necessària

la utilització de noves tecnologies moltes persones grans han de demanar ajuda. "Per descarregar-se el certificat o per gestionar un compte digital, la gent gran recórrer als seus nets o fills", detalla Barbero. Això

"Molta gent gran s'està quedant enrere" diuen des d'Amics de la Gent Gran

que podria semblar quelcom positiu en realitat els acaba restant autonomia. "S'incapacita les persones grans i se les arracona", afirma el membre d'Amics de la Gent Gran. "L'última deriva és la soledat no desitjada, que com sabem deteriora les facultats tant mentals

com físiques d'aquesta població", sentència.

Dit tot això, no resulta estrany veure alguns dels resultats de l'informe L'impacte de la covid-19 en el sentiment de soledat no desitjada de les persones grans d'Amics de la Gent Gran. El document indica que el 53% dels enquestats considera que amb la pandèmia s'ha sentit discriminat. Així mateix, el 43% creu que el sentiment de soledat té a veure amb "la disminució, limitació o absència dels contactes socials i personals".

SOLUCIONS?

Hi ha iniciatives per apropar les tecnologies a la gent gran i per fer que els caixers automàtics no desapareguin de les nostres vides. El primer tinent d'alcaldia de Barcelona, Jaume Collboni, afirmava recentment en un ar-

ticle d'opinió al Tot Barcelona que ha proposat a les entitats bancàries instal·lar caixers automàtics als centres cívics o als casals d'avis de la ciutat.

Per la seva banda, el Departament de Drets Socials de la Generalitat impulsa, des del projecte Xarxa Òmnia, cursos sobre tecnologia bàsica per a gent gran.

"A França hi ha establiments que tenen una línia de caixers exclusiva per a gent gran, amb un altre ritme i que et donen conversa", explica Barbero tot fent referència a una altra solució. Sens dubte, són moltes les possibilitats que fan bona la següent pregunta: cal que la gent gran aprengui noves tecnologies o cal fer que la nostra societat aprengui de la gent gran i rebaixi la marxa del progrés tecnològic?

Segueix-nos

a les xarxes socials

@liniaxarxa

facebook

twitter

instagram

La lupa

Repensar el litoral

per Manuel Sánchez-Villanueva Beuter

Foto: Júlia Pérez/ACN

Quan el 28 d'octubre del 1848 es va inaugurar la línia de ferrocarril Barcelona-Mataró (la primera de tota la península Ibèrica), pocs podien imaginar les incomoditats i els contratemps que implicava aquesta decisió. Ben al contrari, eren temps d'alegria i d'expansió econòmica, les albrors del capitalisme i les acaballes d'una Revolució Industrial que culminava amb aquest formidable invent.

Aviat es van multiplicar les companyies que van implantar ferrocarrils a tota Espanya, rendides a la seva enorme capacitat de transport de viatgers i mercaderies comparada amb la de les formes rudimentàries de tracció animal utilitzades fins aleshores. Per motius tècnics, el rendiment d'aquestes locomotores disminuïa com més vagons hi havia, limitant en conseqüència el pendent màxim d'aquests "camins de ferro", per la qual cosa es buscava sempre, en el disseny del seu traçat, llocs amb poc desnivell.

La Mediterrània i els grans rius han estat sempre els mitjans del comerç per al transport de gran capacitat, així que les primeres línies fèrries van seguir costes i conques fluvials, connectant grans ports i ciutats. En pocs anys es van habilitar milers de quilòmetres de vies, moltes en paral·lel, per doblar la capacitat o la freqüència dels viatges, així com vies mortes per a la reparació i el manteniment dels trens.

Aquest creixement va deixar bona part del territori en situació marginal, literalment "a un marge" de la via del tren. Una de les "qualitats" de les línies fèrries és precisament la de separar territoris, fent difícil la seva connexió posterior.

La invenció de l'automòbil més tard no va fer més que consolidar aquest creixement exponencial. Les carreteres i l'asfalt van complementar la xarxa de transport ferroviari, gairebé sempre al costat del mateix traçat, amb l'ànim de potenciar i connectar ciutats cada cop més polaritzades al territori. Avui observem, atònits, com s'a-

munteguen estructures viàries en altura al pas entre Ciutat Meridiana i Montcada i Reixac, a l'estret espai natural entre Collserola i la Serralada de Marina.

Un territori que aspiri a tenir un futur en equilibri ha de replantejar aquest creixement insostenible. I, tot i semblar difícil, és possible.

Alguns recordem com es va transformar el litoral barceloní, de la mà d'Oriol Bohigas, mort recentment, i com es van canviar platges de vies per platges de sorra. Qui no ha dit o ha sentit alguna vegada que la Barcelona d'abans del 1992 vivia d'esquena al mar? En una de les seves múltiples entrevistes, Bohigas ressaltava la importància d'haver guanyat aquestes platges com a lloc públic de lleure i d'esbarjo. Avui ningú s'imagina Barcelona sense aquest fabulós llegat per als seus habitants.

Aquesta és una assignatura pendent del nostre litoral al Baix Llobregat, el Barcelonès i el Maresme. A l'aparició, fa més de 170 anys, del ferrocarril Barcelona-Mataró se li va sumar una altra via en sentit contrari i la carretera davant del mar. En aquest temps han aparegut diferents propostes per traslladar les vies del tren, així com per pacificar o domesticar l'N-II al Maresme o descarregar la C-31 i desviar el pas del tren a les poblacions del Baix Llobregat. Tanmateix, malgrat l'aparició de rotondes i la desaparició recent d'alguns peatges, la inèrcia d'aquestes infraestructures continua massa consolidada per pensar en la transformació real del litoral. Hem normalitzat la desconexió de les poblacions del Maresme amb la costa, els estrets passos subterranis per accedir a les platges, sovint inundats, i els tràgics accidents a l'hora de travessar les carreteres o les vies del tren.

Potser l'innegable canvi climàtic no ens donarà més treves. Hem d'actuar i no tenim gaire temps, atesa la magnitud de la transformació a emprendre. Episodis com la tempesta Glòria o el temporal Filomena comencen a estar perillosament assumits per la població, que no acabem de comprendre que són l'avantsala d'un

veritable repte per a la humanitat. Hem sentit sovint la necessitat d'adaptar-nos al canvi climàtic i la resposta ve, gairebé sempre, en forma de plaques fotovoltaïques o de consum "responsable", però hi ha pocs estudis seriosos sobre relocalització de ciutats i assentaments humans a conseqüència de la pujada del nivell del mar a causa de l'escalfament global i la fosa del gel polar.

Després dels tímids suports al COP26 dels països més contaminants, els nostres litorals han de començar a repensar-se amb urgència. Potser serem capaços d'evitar una pujada dràstica i irreparable del nivell del mar, però ja és del tot evident que els estralls dels continus temporals inutilitzen vies i carreteres.

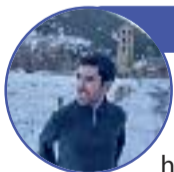
Hi ha nombrosos estudis sobre el trasllat del tren i les carreteres cap a l'interior, alguns de tan curiosos com el de tunelar les vies sota la C-32 o passar-les sobre el mar en un viaducte damunt de pilones. Tot i això, el creixement longitudinal de les poblacions del Maresme al llarg de la carretera i les vies del tren permet crear noves centralitats a la part posterior dels municipis, a prop del seu centre gravitatori, amb l'aparició de noves estacions i concentració d'activitat econòmica i urbana, compensant el possible benefici (o gentrificació) que produirà la desaparició del tren i la carretera als barris de davant del mar.

Podem acostumar-nos a conviure durant anys amb el tren i els cotxes passant per davant de les nostres platges, però no serà possible enfrontar-nos a la magnitud d'aquests canvis de la naturalesa sense una relocalització de les infraestructures de les nostres costes. Aquesta vegada no hi haurà unes Olimpíades que ens obliguin a transformar el territori. Potser, després de tot, el canvi climàtic ens forçarà a ser sostenibles a l'hora de repensar el litoral.

Manuel Sánchez-Villanueva Beuter
és arquitecte fundador de *haz arquitectura*
i professor de projectes arquitectònics a la UPC

Aquí es
piula

El Twitter en paper

@alexsnclmnt

El toc de queda va entrar en vigor quan hi havia 1.405 pacients ingressats i una incidència a 14 dies de 2.894 casos per cada 100.000 habitants. El treuen amb 2.617 pacients ingressats i una incidència de 4.500 casos per cada 100.000 habitants. Ha estat una mesura molt útil, eh.

@lciuro

El 17A va causar 140 ferits i 16 persones van perdre-hi la vida. Les declaracions de Villarejo no poden passar desapercibudes. Tenim dret a saber la veritat i l'Estat el deure d'explicar-la. Des del Departament de Justícia impulsem un acord de govern perquè es creï una comissió d'investigació.

@gcapdevila

La mesa del Parlament havia aprovat el 21 de desembre una petita reforma que mantenia els privilegis [als funcionaris]. Avui ha acordat revisar aquella reforma. És evident que és conseqüència de la denúncia periodística i que sense la publicació de l'Ara l'acord d'avui [18-01-2022] no s'hauria produït.

@EliBorrada

Al llarg de les festes i dies següents, a casa hem comprat 28 testos d'antígens i ens hi hem deixat més de 190 euros. Amb el preu regulat, ens haurien costat poc més de 80. La regulació arriba tard i, en el nostre cas, 80 euros de més després. (PD: Haurien de ser gratuïts.)

Director Editorial: Arnau Nadeu
Subdirector d'edicions: Albert Ribas
Redacció: Albert Alexandre (diari metropolità), Anton Rosa (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Olga García (Vallès), Francisco Javier Rodríguez (l'Hospitalet i Baix Llobregat), Alba Losada

Dipòsit Legal: B 6618-2015

(Districtes de Barcelona), Anna Utiel (Montserrat) i Toni Delgado (Esports)
Dept. de Producció gràfica: Susana Dicenta
Dept. Comercial: Lola Gutiérrez
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri
Controller: Mauro Favieri

Premi Tassis Torrent de Comunicació 2011

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director Editorial: Arnau Nadeu
Director General: Marcelo Villanueva
Coordinadora de Producció gràfica: Marga Moreno
Estratègia digital: Anna Corbatera
Webs temàtics: Pere Giménez i Quim Miró

grup comunicació 21 www.liniaxarxa.cat

Els semàfors

Aj. del Masnou

L'Ajuntament del Masnou ha estrenat aquest gener el nou servei municipal de taxi a demanda. Aquesta iniciativa ja està a disposició dels veïns de la població de més de 65 anys o que tinguin acreditat un grau de discapacitat del 33%.

pàgina 10

Aj. de Premià de Mar

Els col·lectius de Can Sanpere han reclamat a l'Ajuntament de Premià de Mar que executi l'expropiació de la fàbrica davant una nova amenaça de desnonament. El consistori, però, insisteix en la necessitat de desallotjar l'espai primer.

pàgina 14

Generalitat

El Departament de Salut de la Generalitat ha confirmat que el nou CAP de Premià de Dalt serà una realitat el pròxim mes de març. La posada en marxa de l'esperat equipament mancomanat arriba després de prop de 15 anys d'espera.

pàgina 18

El + llegal

líniamar.cat

- 1 *El Club Nàutic de Vilassar de Mar no es planteja un possible enderroc*
- 2 *Quatre milions per a les platges de Cabrera de Mar*
- 3 *El repunt de casos porta al límit l'atenció primària del Maresme*
- 4 *La requalificació de la finca d'MTG genera recels a Premià de Mar*
- 5 *En marxa la campanya de recollida de joguines i dolços al Masnou*

Desprotegits davant el capital

per Antoni Moliné

Foto: Marta Casado Pla/ACN

Aquest any 2021 que ens acaba de deixar, a banda de la inacabable pandèmia, hem hagut de patir, una vegada més, el que sembla ser una dictadura de les entitats financeres, que s'estan evidenciant a ulls de la ciutadania com un sòlid grup de pressió que passa per damunt del Govern o, dit amb paraules més planeres, menja a part.

Han estat artífexs, a molta distància de les empreses, de la destrucció de llocs de treball, amb milers i milers d'empleats acomiadats, sense resposta per part de l'administració. I, per acabar-ho d'adobar, mantenint una gran quantitat d'habitatges que romanen tancats i barrats, sense posar-los a disposició del mercat de lloguer.

Últimament, tant a les ciutats com als pobles, han abaixat la

persiana nombroses sucursals bancàries, deixant els seus clients orfes de caixers automàtics on poder treure l'efectiu necessari per al dia a dia. I qui en resulta perjudicat? Com sempre, la gent gran, que està suportant llargs desplaçaments per manca d'un servei que, no oblidem, està catalogat com a "servei públic". Conec un cas d'una persona que té la seva residència davant del Mercat de Sant Antoni de Barcelona i, sense avisar-la, li han traslladat el compte, ni més ni menys, que a escassos cent metres de la Catedral. Amb aquest exemple està tot dit.

I ens preguntem, davant d'aquest immens problema, què podem fer? Tot, menys quedar-nos de braços plegats. Em permeto suggerir a les associacions de veïns la presentació d'una queixa formal, tant a la Generalitat com a la delegació del govern espanyol a Catalunya, en justa defensa dels nostres drets reflectits a la Constitució. Això com a primer pas abans de fer el pas definitiu, demanant empara al Tribunal Constitucional en cas de no rebre suport dels governs esmentats. Si us plau, no defallim: ens hi juguem molt.

Línia Mar no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable. Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#ProuCobrarSenseTreballar

#AdeuTocDeQueda

#250€AJovesLlogaters

@Catinformacio: La mesa del Parlament ha decidit per unanimitat eliminar el règim que permetia als funcionaris del Parlament cobrar sense treballar al final de la vida laboral.

@govern: @patriciaplaja: "El confinament nocturn és vigent fins a la matinada del 21 de gener. [...] Les mesures que segueixen vigents passaran a revisar-se setmanalment".

@SindicatLloguer: [...] El jovent no pot pagar el lloguer perquè en els darrers anys ha pujat un 50%. Si s'aprova la Ley Vivienda amb la regulació, no caldran ajudes.

Mirada pròpia

(Re)voltes en la Catalunya del punt i seguit

per Oriol Lladó

“**E**n l'actual transició nacional, allò que en diem l'àrea metropolitana és, per a molts, un territori massa desconegut, vist amb més prevenció que respecte, un 'problema' que cal suportar i en tot cas tractar amb una bona tàctica pensada només en clau de 'sí o no'. (...) Però resulta que els barris que la conformen, tan vius i colorits, tan diversos, en realitat són ben poc perifèrics; no es conformen a ser objectes del màrqueting polític de torn. Ben al contrari, reclamen avui la seva centralitat en la història recent del país, el seu lloc en el procés constituent actual. (...) Cal trepitjar aquests barris no pas per explicar la bona nova, sinó per entendre una mica millor qui som (i qui serem, especialment quan siguem independents)”.

“(…) No es tracta pas d'alentir ni d'aigualir res, sinó d'entendre que construir un estat és un procés col·lectiu que, perquè tingui èxit, s'ha de basar en el reconeixement de tots els accents possibles. Per aconseguir-ho cal empatia, no només eloqüència; saber escoltar, no només recitar el corol·lari de raons; somriure més, insultar menys; explicar on volem anar, no només d'on volem sortir...”.

“Són històries d'èxit que no cal inventar, sinó 'tan sols' reconèixer. Formen part d'un relat de país amb el qual jo em sento més a prop i crec que poden ser eines útils per a un procés constituent més profund i enriquidor... I amb més opcions d'èxit. (...) Vegem algunes d'aquestes realitats que o bé oblidem o bé donem alegrement per descomptades:

> Els pares i mares de Santa Coloma de Gramenet que a principis dels vuitanta van garantir l'èxit del model d'escola catalana amb una sola línia (la immersió) i que, malgrat les grans quantitats de diners i recursos abocats a fer néixer un conflicte on no existeix ni existia, continuen mantenint com a absolutament residuals les demandes de doble escolarització.

> Les famílies castellanoparlants (tants amics meus) que han decidit fer del català la llengua de relació amb els fills... Famílies que han vibrat, vibren (i vibraran) amb la

'Roja' i que, en canvi, s'han compromès amb el que és més íntim i valuós, la llengua. Són també els avis i les àvies que, ara que per fi tenen una mica de temps, participen en experiències com En Català Llegim i Parlem i que volen aprendre el català per ajudar a fer els deures als seus nets.

> Els activistes que van manifestar-se a les acaballes de la dictadura, aquells 'altres catalans' de Candel que, tot desafiant la legalitat del moment, van lluitar per uns barris més dignes o, més recentment, per un rebut de l'aigua més assequible. Una part d'aquells 'veïns' la trobem avui en moviments socials que treballen incansablement per ciutats més justes, reactivats amb la PAH o els tancaments

tenien tan poc a favor. Joves que han desafiat la inèrcia d'abandonar els estudis, malauradament encara ben present en el seu entorn”.

“És aquest un recull interessadament en positiu, però no per això menys real. (...) De moment, que aquestes línies almenys serveixin, per a qui les vulgui llegir, com a recordatori que la condescendència i el paternalisme són pessims companys de viatge. Els catalans que viuen a l'àrea metropolitana o en algunes zones del camp de Tarragona no són un problema, sinó part de la solució, i en tot cas, i sobretot, són País, en majúscules. No pas el país que volem deixar enrere, sinó el país que tenim i tindrem davant”.

Les línies precedents formen part d'un apunt al meu blog escrit a finals del 2012, ja fa 9 anys! De vegades m'agrada fer aquests exercicis d'arqueologia textual, i més quan hi veus reflectit amb sorprenent nitidesa el temps present.

Tot plegat ve a tomb del projecte (Re)voltes d'Òmnium, una iniciativa que mostra la tantes vegades (mal) citada 'Catalunya real': diversa, rica i enxarxada en tantes #lluïtescompartides i que desborda tot intent de simplificació. Aquestes darreres setmanes s'ha fet una marató d'aquestes convocatòries cíviques arreu del país; el país que té forma de ciutat, el país que té forma de poble, i també, naturalment, en territori *Línia*. Es tracta d'unes passejades guiades en grup per barris o pobles i que tenen com a fil conductor els relats en primera persona de les persones i les entitats protagonistes de les lluites i els processos de transformació social que hi han tingut lloc. Sant Roc o la Mina han estat dues de les cites en clau de comarca.

(Re)voltes mostra la Catalunya del punt i seguit, la que no es dona mai per acabada, la que busca una altra frase, un relleu que no s'acaba. La que ens obliga a parar la mirada (i l'orella) en carrers i places que no són un mer decorat en la nostra vida apressada. I en aquest llenç que es va pintant, la idea de reconèixer-nos —en realitat era el que inspirava el meu apunt del 2012— hi és central. I plenament vigent.

Foto: AMB

dels CAP. Segur que hi ha moltes coses a agrair, i a aprendre, d'aquelles lluites passades, i presents.

> Els artistes que amb un esprai, amb unes palmes o amb una càmera de vídeo han fet de la 'barrecha' cultural la carta de presentació i ens han regalat grans obres en català, castellà, àrab o urdú... I que tan bé expliquen el lloc d'on són, que tan bé expliquen el seu (i el nostre) país.

> Els casos de tants i tants joves que en aquests barris tan castigats per la crisi han acabat la carrera amb nota gràcies a l'esforç d'ells i de les seves famílies quan

Les millors perles

Acomiaden dos policies de Los Angeles per caçar pokémons mentre s'estava produint un robatori en uns grans magatzems. Els agents van ignorar l'avís perquè estaven jugant a *Pokémon Go*. És que és clar, havien trobat un Snorlax!

Descomptes i ofertes en cirurgia estètica i implants capil·lars: és un dels beneficis que ofereix CCOO als seus afiliats, tal com ha publicat *NacióDigital*. Perquè el sindicalisme no està renyit amb la bellesa.

La lletra de la nova cançó de Rosalía, Hentai, ha rebut moltes crítiques i fins i tot els més fans han fet arribar el seu desconcert a la cantant. Però una seguidora ha descobert el misteri de tot plegat: “*Creo que es catalán*”, ha resolt.

Una passatgera d'un vol de Qatar a Uganda es va posar de part a més de 10.000 metres d'altitud. La doctora Aisha Khatib compartia avió amb ella i la va atendre. En veure la nena, la mare va tenir clar el nom: Miracle Aisha.

Albert Segura Lorrio / ACN

LA FOTO

línia vol ser un espai per a la conversa metropolitana serena i responsable

David
Fernández

Montserrat
Tura

Elsa
Artadi

Oriol
Lladó

Susana
Pérez

Dolors
Sabater

Jordi
Martí

Lucía
Delgado

Marc
Cerdà

Gala
Pin

Xavier
Godàs

Martí
Casamajó

Joan Ramon
Casals

Elisenda
Alamany

Xavier
Marcé

Víctor
Porres

Ferran
Falcó

Manuel
Reyes

Núria
Parlon

Arnau
Nadeu

Tribuna

La guerra de la comunicació climàtica

per Marc Cerdà, ambientòleg

Foto: Pexels

Si llegiu el darrer informe del Panell Intergovernamental del Canvi Climàtic, haureu de fer un autèntic exercici d'autocontrol emocional per evitar caure en el desassossec. Qui ho ha fet sap del que parlo. Portat a l'extrem, l'Associació Americana de Psicologia va arribar a definir aquest sentiment com a ecoansietat, és a dir, el temor crònic al cataclisme ambiental, i qui més ho pateix és el jovent.

Això s'explica en part perquè, d'una banda, les joves són la generació amb més coneixement científic i consciència ambiental. I, de l'altra, són la generació amb un futur planetari més incert i desolador de la història humana. Fet i fet, en podem dir ecoansietat, por, ansietat o desassossec, però al capdavall, ¿qui no sent certa intranquil·litat en veure que el compte enrere climàtic, el tic-tac de l'escalfament global, s'accelera mentre el món s'ho mira de braços plegats?

Sentir neguit, en l'actual context climàtic, és una reacció natural de qui veu l'esdevenir dels fets com a espectador. Per aquest motiu, la por precedeix sovint una certa impotència, un sentiment d'incapacitat per donar resposta a l'enorme repte climàtic. Al capdavall, si individualment ens sentim sobrepassades pel context climàtic que se'ns presenta com a catastròfic, és més fàcil que col·lectivament no reaccionem, de manera que la por esdevé el millor mecanisme de control social.

Seria molt ingenu pensar que això és fruit de l'atzar. Ans al contrari, com ja apuntava la periodista Naomi Klein en el seu darrer llibre, tot plegat és el resultat d'aplicar, amb precisió quirúrgica, tècniques de psicologia social a escala planetària. En aquest context, la imposició d'una doctrina de xoc climàtica té l'objectiu de recordarnos permanentment que no podem fer res per aturar l'escalfament del planeta. I en aquesta guerra comunicativa no declarada, la no acció climàtica es tradueix en beneficis per a aquelles corporacions que van boicotejar la Cimera del Clima de Glasgow.

De fet, si ens aturem a analitzar-ho, veurem que pràc-

ticament tota la informació sobre el canvi climàtic que rebem dels mitjans de comunicació o de les xarxes socials té una forta càrrega negativa. En canvi, la gran quantitat de projectes amb responsabilitat social i ambiental que promouen la mitigació i l'adaptació al canvi climàtic, des de l'agroecologia fins a les cooperatives d'energia renovable, entre molts d'altres, no tenen quota de pantalla. Tampoc en els mitjans de comunicació públics. Són realitats que escapen dels noticiaris i de les tertúlies intencionadament.

Sense imaginaris col·lectius propositius i positius, sense conèixer que hi ha alternatives diferents del model de desenvolupament actual, sense ser conscients que hi ha una altra manera de viure, produir i consumir és molt difícil pensar que hi ha una sortida a aquest atzucac climàtic i ecològic en el qual hem entrat. Però, alhora, és molt fàcil caure en el catastrofisme, pensar que no podem fer res, que tot està perdut o, en tot cas, creure que un miracle tecnològic solucionarà aquest desgavell.

No deixar-se portar pel catastrofisme és el principal repte de la comunicació climàtica. Una tasca molt difícil i que ha obert, perquè no dir-ho, apassionants debats entre les companyes que en major o menor mesura parlem de canvi climàtic. En un llibre que vaig comprar a la desapareguda llibreria Canuda de Barcelona i que es titulava *La catàstrofe i el catastrofisme*, s'afirmava que les catàstrofes són discontinuïtats que es presenten en l'evolució d'un sistema.

No estic del tot segur de ser capaç d'afirmar que l'actual canvi climàtic arribi a ser una catàstrofe en un futur pròxim. El que estic convençut és que en el terreny de la comunicació climàtica, malauradament, el catastrofisme impregna la majoria de discursos. Per això, transformar la por, el desassossec o l'ecoansietat en accions positives i transformadores ha de ser una prioritat. No fer-ho sí que seria catastròfic, i darrerament anem massa servides de calamitats per permetre'ns el luxe de no actuar.

“

**Transformar la por,
el desassossec
o l'ecoansietat
en accions positives
i transformadores
ha de ser una prioritat**

”

Flaixos

@massanagranaire: [Sobre les paraules de Villarejo] Porto llegits 7 milions i mig de tuits dient que és una vergonya que no sortim al carrer i només ens dediquem a fer tuits.

@jordibaste: Guanya Alexia Putellas el The best [premi de la FIFA] però el Barça del triplet no té cap jugadora a l'11 ideal. Ni la mateixa Alexia Putellas.

@3voltesrebel: Ha arribat aquell moment que ja no puc recordar més contrasenyes. Aviat oblidaré els meus cognoms per fer-hi lloc.

Si t'ho diuen, no t'ho creuràs!

Tot el material per a realitzar les teves reformes
amb un finançament increïble!!!

**A Badagres ho tens fàcil,
a Badagres ho tens tot**

Finançament
de fins a 24
mesos sense
interessos*

*Finançament subjecte a l'aprovació
de l'entitat financera corresponent

**BADAGRES
COMPROMÈS**

Badagres patrocina
l'equip de futbol adaptat
de l'AEB BADALONES

GRUP GRUMAT
Badagres

www.badagres.com

Successos | Troben una tintorera morta a la platja

Una tintorera morta va ser trobada el passat 19 de gener a la platja del Masnou. Aquest exemplar petit –els adults poden arribar a fer dos metres de llargada i pesar 80 kg– va ser albirat per uns pescadors i va generar força ressò a les xarxes.

El Masnou estrena el nou servei municipal de taxi a demanda

TRANSPORT ▶ L'Ajuntament del Masnou ha estrenat aquest gener el nou servei municipal de taxi a demanda. Aquesta iniciativa, que ha arrencat amb unes setmanes de retard per problemes operatius, ja està a disposició dels veïns de la població de més de 65 anys o que tinguin acreditat un grau de discapacitat igual o superior al 33%.

Segons informa el consistori encapçalat per Jaume Oliveras en un comunicat, l'objectiu principal d'aquest servei públic és poder garantir el "dret a la mobilitat" d'aquests col·lectius, complementant d'aquesta manera la xarxa de transport públic ja existent i facilitant l'accés a determinats serveis i equipaments locals. El preu de cada trajecte és de dos euros i el nombre màxim de desplaçaments per trimestre i any dels usuaris s'establirà en funció de la situació personal del client, que haurà de reservar el vehicle amb antelació el dia anterior a través d'una trucada telefònica.

Un taxi a l'estació del Masnou en una imatge d'arxiu. Foto: Taxi El Masnou

El servei de taxi a demanda està en funcionament de dilluns a divendres de set del matí a vuit del vespre i només es pot utilitzar per a desplaçaments dins el terme municipal del Masnou. En concret, els trajectes han de tenir l'origen o el final en un dels centres d'atenció primària de la població, casals de gent gran, poliesportius, el cementiri o la comissaria de la Policia Local, entre altres.

La iniciativa, que compta amb la col·laboració de taxistes locals i de l'Associació de Municipis per la Mobilitat i el Transport Urbà (AMTU), tindrà un període de prova de quatre mesos després del qual es podran introduir modificacions. El consistori ja té reservats prop de 10.000 euros que es destinaran a finançar la subvenció parcial dels desplaçaments que realitzin els col·lectius beneficiaris.

En marxa la reforma del carrer Navarra i del parc de Vallmora

OBRES ▶ L'Ajuntament del Masnou ha posat en marxa aquest gener dos projectes per condicionar espais públics del municipi. Per una banda, el consistori ja ha iniciat les obres de reurbanització del tram més cèntric del carrer Navarra, ubicat entre el passeig de Romà Fabra i el carrer de Roger de Flor. Aquesta reforma "integral" podria allargar-se gairebé tres mesos i té com a objectiu principal la millora de l'accessibilitat en aquesta via amb l'ampliació de voreres, la renovació de l'asfalt i l'enllumenat i la

configuració d'un únic carril de circulació per als vehicles.

En paral·lel a aquesta actuació, l'executiu encapçalat per Jaume Oliveras ha donat el tret de sortida a una de les darreres fases del projecte de reordenació del parc de Vallmora. Aquesta iniciativa preveu la construcció de dues noves pistes poliesportives descobertes amb grades. La previsió és que les obres –que tindran un cost d'uns 370.000 euros i que seran finançades amb una subvenció de la Diputació– s'allarguin prop de tres mesos.

El parc de Vallmora, en una imatge d'arxiu. Foto: Ajuntament

LLOGA 3 DIES I PAGA'N NOMÉS 2

Tarifa caps de setmana

Lloga la màquina un divendres i torna-la dilluns, pagant només 2 dies.

LLOGA ONLINE
www.homs1852.com

Francesc Layret, 10 Mataró · 93 754 19 31 · info@homs1852.com · [f](#) [in](#) [t](#) [v](#) [y](#) @homs1852

Abans de militar en un partit, alguns dels polítics joves passen per organitzacions com la JNC, les JERC, Arran o les JSC. Foto: Job Vermeulen/ACN

Si la política fos futbol, Carles Puigdemont, Oriol Junqueras, Ada Colau o Inés Arrimadas serien algunes de les grans estrelles catalanes sobre la gespa. Les que acaparen l'atenció mediàtica. Malgrat això, són excepcions, ja que a Catalunya hi ha uns 12.000 càrrecs electes; quinze per cada 10.000 habitants. La majoria són persones desconegudes, com ho van ser els polítics catalans més famosos quan eren joves i participaven en el món local.

Com eren les superestrelles polítiques quan ningú les coneixia? Quines eren les seves aspiracions? És gairebé impossible saber-ho, perquè el relat que fan els polítics de primer nivell sobre la seva trajectòria acaba, deformat, obeint el moment actual que viuen. Amb tot, sí que podem mirar les generacions de polítics joves que comencen a entrar en joc per entendre com es forja un polític en els seus inicis. Com és la pedrera política local?

“NO TENS VICIS”

Ot García va entrar a les joventuts del PSC perquè eren l'opció que el representava en “l'eix nacional i d'esquerres”. Tenia 16 anys. Ara en té 27. A les JSC va ocupar diferents càrrecs, fins que el 2019 va convertir-se en regidor de Cornellà. En aquell moment va entendre la distància que separa la política d'organització i la municipal. “Ningú t'ensenya a fer factures o com gestionar una pandèmia”, diu. Són tasques que poden semblar titàniques per a un sociòleg nascut el 1994, però García creu que la joventut en política també té avantatges: “Tens poca experiència, però no tens vicis”.

Actualment, García està a càrrec de la regidoria de Cultura. Sap que és una tasca esporàdica, però malgrat això creu que les carteres no haurien de canviar sovint. “No és el millor per a la ciutat... El primer any aprens moltes coses sobre la vida de les entitats, que a Cornellà en són més de 350”, comptabilitza. En aquest sentit, tot i estar molt orgullós de la feina com a regidor, li agradaria continuar. “Mai diria que no al Parlament, perquè allà els debats també són enriquidors, però a curt termini estic al món local, on fer política vol dir canviar la direcció d'un carrer”, conclou.

“T'HAS D'IMPOSAR”

Jordi Castellana té 33 anys, però ja en fa més de dos que és regidor de Barcelona. No obstant això, tot va començar quan en tenia 16 i es va afiliar a les JERC. La relació de Castellana amb la política és gairebé hereditària. “Soc el tercer de tres germans que van ser de les JERC, el meu avi va estar en un camp de concentració i el seu germà va ser afusellat... A casa sempre hi ha hagut tradició d'esquerres i independentista”, relata.

Castellana és de les Corts, i allà va començar el seu camí. Amb 28 anys va tenir l'oportunitat de ser conseller de Districte, i el 2019 va entrar al consistori de Barcelona. “Al Ajuntament m'he trobat amb

La política que ve: així és la pedrera local

Tenen entre 20 i 35 anys. Alguns fa temps que tenen contacte amb la política de base. Altres fa anys que són regidors i que toquen poder. N'hi ha que es veuen durant temps a la política. Alguns pensen que aquesta etapa és circumstancial.

Parlem amb set polítics joves de l'àrea metropolitana de Barcelona.

gent d'altres partits i entitats que et veuen d'una manera molt paternalista i t'has d'imposar”, critica. Al consistori barceloní, la majoria de regidors té entre 40 i 50 anys, però Castellana considera que la política no té edats, ja que “s'hi pot estar molts o pocs anys”, encara que per a ell no es tracta d'una professió. “Jo soc un economista que fa de polític”, es defineix. El republicà no descarta acabar en un càrrec més amunt: “Si m'ho proposessin, ja parlariem d'anar al Parlament”.

DE MIRADA LLARGA

Ara Albert Cerrillo té 30 anys i és conseller de Districte a l'Eixample barceloní per Junts, però tot va començar quan en tenia 16. “Al barri vam tenir un problema amb un hotel i aleshores va venir Xavier Trias, que estava a l'oposició, i ens va ajudar molt”, recorda. Més tard, quan va entrar a la UAB va decidir fer el pas definitiu i afiliar-se a la Joventut Nacionalista de Catalunya (JNC). Sens dubte, era una opció estranya en una universitat

on els moviments socials són majoritàriament d'esquerres. “La JNC representava el que jo volia i hi vaig entrar perquè Convergència abandonés l'autonomisme”, explica. D'allà va saltar a les joventuts de l'Eixample i més tard el van nomenar conseller de Districte. Per a Cerrillo, la política és vocació i parlar amb la gent. També és gestió, remarca, i creu que “perquè tothom visqui bé i hi hagi igualtat, la millor política social és generar feina de qualitat”. Actua-

ment, es dedica a la política mentre treballa en una consultoria d'estudis sociològics, però té clar que li agradaria implicar-se més temps en el món polític. Estar-hi anys. “Si algú fa bé la seva feina, ha de seguir-la fent: és un bé públic”, sentència.

“CREMA MOLT”

Laura Alzamora té 34 anys i és regidora de Podem a l'Hospitalet des de fa pocs mesos, després que un company decidís abandonar el

Referents

● Qualsevol polític que comença a despuntar s'emmiralla en altres que l'han precedit. Els polítics joves del món local metropolità també ho fan, i els seus referents són molt variats. De vegades són sorprenents, altres cops tòpics. Una mescla entre grans referents de cada formació, figures de talla internacional i familiars propers.

Ot García (PSC), per exemple, assenyala que, tot i que el seu avi mai va ser polític, sí que va ser un gran lluitador per aconseguir drets de base. Alhora cita l'expresident José Luis Rodríguez Zapatero. "Per a mi

era jove i que ara ha substituït: Joan Queralto i Joan Rodríguez.

Per a Laura Alzamora (Podem), Pablo Iglesias i Julio Anguita són figures que la inspiren. "En el seu dia també ho va ser Mónica Oltra, però ara conec més les seves polítiques i ja no em convenç", diu. Amb tot, aclareix que, a ella, més que les persones li agraden "les coses que fan aquestes persones". En aquest sentit, cita la seva mare "per la vocació de servei" i el seu avi "per la part més crítica".

Aleix Abadia, de la CUP, és més concís que la resta de polítics joves.

Zapatero, Junqueras, Iglesias, Aznar, Arrimadas o Puigdemont són alguns dels referents en els quals s'emmirallen els polítics joves

és un referent per una qüestió d'edat... Li vaig tenir molta estima i va aconseguir molts drets", afirma.

Jordi Castellana (ERC) explica que, més enllà de Catalunya, els seus referents són Nelson Mandela, Arnaldo Otegi i Alexandria Ocasio-Cortez, mentre que en l'àmbit nacional són Oriol Junqueras, Marta Rovira, Jordi Cuixart i Carme Forcadell.

"A escala nacional, un referent per a mi és Carles Puigdemont", explica Albert Cerrillo, de Junts per Catalunya. En el seu cas, però, la seva implicació amb la política té molt a veure amb Xavier Trias i amb dos portaveus de Districte a l'Eixample barceloní que va conèixer de casualitat quan

Per a ell, que es declara marxista, la seva mare, que va militar al PSUC, és un referent en tota regla.

"Inés Arrimadas és la bomba, perquè és propera i entén la realitat dels municipis", diu María Duarte, de Ciutadans. La regidora afegeix que també li agrada Begoña Villacís. Amb tot, potser la frase més important de la seva carrera política li va dir la seva mare: "Deixa la política quan no et reconeguis".

Per últim, Pau Ferran (PP) afirma que, per a ell, José María Aznar o Esperanza Aguirre són referents liberals. "També ho és Xavier García Albiol, per com ha gestionat la seva ciutat", conclou el jove de Castelldefels.

càrrec. La política li ha interessat sempre, "des que era monitora i treballava en temes de solidaritat". Fa tres anys va començar a militar a Podem, però en el seu cas les reivindicacions del 15-M i del 8-M han estat cabdals per fer el salt a la política. També ho ha estat la realitat de la seva ciutat, on segons descriu "la situació és complicada i les injustícies estan més a flor de pell". Amb aquesta motxilla va decidir apropar-se a la formació que considerava més útil. "A Podem no hi ha un sentiment de partit, la formació és una eina", reflexiona. "Vaig entrar-hi per ajudar, i a poc a poc vaig anar encapçalant el moviment a la ciutat", afegeix.

A diferència d'altres polítics joves, per a Alzamora la política ha de ser ocasional, perquè "crema molt". "És un càrrec puntual i cal saber reinserir-se al món laboral", assenyala ella que és psicòloga i educadora de formació. Tot i això, no descarta acabar algun dia en política nacional, malgrat que creu que el seu tarannà s'adapta millor a la política de proximitat.

LA POLÍTICA A LES VENES

Té 23 anys i sempre ha viscut en una casa d'esquerres i independentistes. A Aleix Abadia la política li corre per les venes. Físic de

professió, va treballar al CosmoCaixa, on va organitzar una lluita per la millora dels drets laborals. Però va ser l'1-O el que ho va alterar tot. "Vaig entrar als CDR, no per vocació, sinó per conquerir drets", apunta. Alhora, militava a Arran i a la CUP, i quan el regidor d'aquest partit a Sant Just ho va deixar, l'assemblea va nomenar Abadia nou regidor. Ara compagina aquesta tasca amb la seva formació, i considera que la seva presència a l'Ajuntament és circumstancial.

"La política institucional deriva del règim del 78... És un *paripé* en què cada quatre anys es decideix qui serà el gestor del capital", denuncia. Amb tot, reconeix que el "front institucional" pot donar peu a certs canvis "al servei de la revolució catalana". Abadia és un dels polítics més joves del país, i com a tal considera que falta sensibilitat envers les problemàtiques juvenils. "En salut mental, per exemple, al món local hi ha molt paternalisme", assevera.

"COM ELS ANYS DELS GATS"

María Duarte es va afiliar a Ciutadans cansada del procés independentista. No era la primera vegada que aquesta jove de 32 anys de Santa Coloma s'interessava per la

"Quan vaig entrar a l'Ajuntament em vaig trobar amb gent d'altres partits i entitats que em veien d'una manera molt paternalista i em vaig haver d'imposar"

"A la política cal entrar-hi jove i acabar jove, perquè encara no tens un projecte familiar, o entrar-hi gran i amb amplis coneixements, però mai fer-ne una professió"

política. Abans havia participat en el moviment associatiu de la seva ciutat, però dels 19 als 24 anys va viure una certa desafecció. Va ser a la universitat on va decidir afiliar-se a Ciutadans. "De portes enfora jo era l'única veu discordant; tothom deia que Espanya ens roba", recorda. "Ciutadans va suposar frescor. Estava format per gent de la societat civil i proposava coses innovadores, com la maternitat subrogada o la despenalització de la marihuana", argumenta.

Va anar a les llistes locals d'aquest partit el 2015, i des d'aleshores és regidora de Santa Coloma. "Un any en política és com els anys dels gats, perquè cal multiplicar-lo per set", bromeja. "Cada dia saps quan comences, però no quan acabarà la jornada laboral", afegeix. És per això que ella té clar que "a la política cal entrar-hi jove i acabar jove, perquè encara no tens un projecte familiar, o entrar-hi gran i amb amplis coneixements, però mai fer d'aquesta tasca una professió".

QUAN SER JOVE ÉS UN VALOR

Pau Ferran és contundent: "Tenim un Govern revolucionari i per això els veritables rebels militen en partits com el PP". Nascut a Castelldefels, té 24 anys i és vicepre-

sident d'organització de les Noves Generacions del PP a Catalunya. Des dels 18 anys la seva activitat política ha estat vinculada a aquesta ciutat del Baix Llobregat, on es va presentar com a regidor però no va ser escollit. "Em vaig afiliar al PP quan el procés independentista estava entrant al seu punt àlgid, i perquè em considero de dretes, liberal pel que fa a l'economia, amb forts valors familiars i de respecte per la vida", detalla.

Ferran creu que la joventut no és un impediment. De fet, en un partit com el PP, que té la militància i els votants més grans, és un valor. Malgrat que diu que està en política de forma "altruista", no costa d'imaginar-lo ostentant algun càrrec en el futur. "Treballo en el departament de Recursos Humans d'una empresa, però veuria factible dedicar-me a la política", reflexiona.

Tots ells formen part de la pedrera política metropolitana, que, tornant al símil futbolístic, comença a nodrir amb força els primers equips dels partits catalans. Són la política que ve.

Un reportatge d'**Albert Alexandre**

La Policia Local de Premià de Mar portarà càmeres per enregistrar les actuacions al carrer. Així ho van acordar gairebé per unanimitat els grups en el Ple municipal de gener, on es va donar llum verda al reglament que ha de permetre l'adopció d'aquesta mesura.

L'amença de desallotjament sobrevola de nou Can Sanpere

EQUIPAMENTS ▶ L'amença de desnonament torna a ser ben real a l'antiga fàbrica de Can Sanpere. Un jutge de Mataró ha ordenat un cop més el desallotjament amb data oberta d'aquest recinte ubicat al centre de Premià de Mar i encara propietat de Núñez y Navarro. Els col·lectius que ocupen des de fa prop de vuit anys les instal·lacions ja han anunciat la seva intenció de resistir i reclamen al consistori que executi la partida reservada per a l'expropiació de la nau per evitar "posar en perill" l'espai i abocar-lo a un final "violent".

Aquest quart intent de desallotjar el recinte -els tres anteriors es van poder aturar- arriba després que els grups municipals aprovessin en el Ple de desembre la inclusió d'una partida de més de dos milions d'euros per fer efectiva la llargament reclamada expropiació. En aquest sentit, malgrat que tant els col·lectius com el govern local aposten per adquirir l'espai per destinar-lo a usos públics, les dues parts dife-

El pati interior de l'antiga fàbrica de Can Sanpere. Foto: CSA Sanpere

reixen en les condicions amb les quals s'ha de dur a terme l'expropiació. Des del consistori argumenten que aquest procés només es pot fer amb la fàbrica desocupada. "Nosaltres entenem que l'expropiació ha de ser per a tothom i no només per a uns quants i per això no ho farem fins que es desallotgi pacíficament", assenyala en un missatge de vídeo l'alcalde Rafa Navarro, on afegia que aquesta decisió és "irrevocable" i oferia espais alter-

natius perquè els col·lectius afectats puguin seguir desenvolupant la seva activitat mentre es rehabilita la nau.

Per la seva banda, les plataformes que ocupen Can Sanpere titllen aquesta condició de "xantatge" i reclamen que se'ls reconegui com un agent vàlid en el disseny dels futurs usos de l'espai. Mentre s'allarguin les negociacions, els col·lectius han organitzat una acampada indefinida per evitar el desnonament.

Preocupació per la situació de l'atenció primària a Premià

SALUT ▶ La situació de l'atenció primària de Premià de Mar ha tornat a primera línia aquest gener. El repunt de casos de coronavirus -que està fent estralls en la majoria de municipis del Baix Maresme- ha fet aflorar de nou la preocupació política i veïnal per l'estat del servei, que pateix una falta de recursos estructural.

"La població està amoïnada. Quan truques, no hi ha manera que agafin el telèfon i també és molt difícil aconseguir cita per una visita presencial. A més, a Premià ens hem quedat sense especialistes. La sensació és que s'està perdent l'atenció primària", assegura Jordi Calvache, membre de la secció local de la plataforma Marea Blanca. Calvache reco-

neix la implicació del consistori en la problemàtica, però lamenta el "poc marge d'acció i competències" que té en aquest àmbit l'administració municipal. Pel que fa al paper de la Generalitat, el membre de la plataforma es mostra molt més taxatiu. "No hi ha manera d'interlocutar amb el Departament de Salut. Encara no sabem ni com ens afectarà l'obertura del nou CAP a Premià de Dalt", apunta.

Per la seva banda, el govern local treballa per posar en funcionament la nova Junta Local de Salut, un òrgan que servirà per abordar les diferents problemàtiques en l'àmbit i que comptarà amb la participació de l'oposició, entitats i personal sanitari.

El CAP de Premià de Mar en una imatge d'arxiu. Foto: Ajuntament

**3 ANYS
EXPLICANT
CATALUNYA
AL MÓN**

exterior.cat

20 ANYS POSA'T
LA GORRA

PELS INFANTS I ADOLESCENTS AMB CÀNCER

TALLA ADULT

INFANTIL

NOVA!
TALLA

CONNECTA'T AMB LA NATURA!

WWW.POSATLAGORRA.ORG - 93.237.79.79

@POSATLAGORRA

El club nàutic podria salvar-se si s'adscriu a un port

EQUIPAMENTS ▶ La Generalitat i la Federació Catalana de Vela estan treballant en diferents alternatives per garantir la continuïtat dels clubs nàutics afectats per la Llei de Costes espanyola. Una de les propostes sobre la taula que podria blindar les entitats sota amenaça d'enderroc seria l'adscripció de les mateixes a una zona portuària pròxima.

Aquesta mesura permetria als clubs continuar amb la seva activitat emparats en la legislació que regeix els ports i no en la de costes, que ataca directament la supervivència de construccions que ocupin més de 300 metres quadrats de platja. "Nosaltres fa tres anys que intentem que això passi. Hem tingut diverses reunions amb representants de ports i hi estariem completament d'acord", apunta Jesús Majem, president del Club Nàutic de Vilassar de Mar. Majem considera que el canvi d'adscripció seria una bona alternativa davant la més que probable negativa del govern espanyol a fer marxa en-

Una de les activitats del club nàutic vilassarenc. Foto: CN Vilassar de Mar

rere en la modificació de la Llei de Costes, que ja va propiciar el tancament i l'enderroc la passada primavera del club nàutic del municipi veí de Cabrera de Mar.

En paral·lel a la proposta de l'adscripció de les entitats a zones portuàries, la Generalitat també ha presentat al·legacions al canvi de reglament que afecta els

clubs després del venciment de les concessions que tenien atorgades. Aquest, però, no és el cas del de Vilassar, que té el permís vençut, però no caducat. "El més important és que avui dia encara tenim la concessió", reflexiona Majem, que fa quatre anys que espera la resposta a la pròrroga de l'autorització que van demanar.

En marxa el flamant Pla Local de Joventut fins al 2026

POLÍTICA ▶ L'Ajuntament de Vilassar de Mar ja ha posat en marxa el nou Pla Local de Joventut. La iniciativa, que va ser aprovada per unanimitat en la sessió ordinària del Ple del passat mes de novembre, pretén ser el full de ruta que vertebrarà totes les polítiques municipals en matèria de joventut.

Amb vigència fins al 2026, l'objectiu principal del plantejament és "facilitar als vilassarencs les oportunitats, els recursos i els serveis suficients per viure plenament la seva condició juvenil, promoure el seu desenvolupament integral com a persones i facilitar els seus processos d'emancipació i la seva plena ciutadania, sent aquesta participativa, crítica, constructiva i transformadora", tal com apunta el consistori encapçalat per Damià del Clot en un comunicat. El Pla està estructurat al voltant de quatre eixos principals: transversalitat, emancipació, benestar i salut i participació social, i incorpora bona part de les aportacions fetes per les gairebé 350 persones que van participar en el procés participatiu previ a la culminació de la redacció del document.

Can Jorba serà un dels espais que es reforçaran amb el pla. Foto: Ajuntament

el valor de la proximitat

100.812

usuaris únics metropolitans

Octubre'21 OJD

166.566

pàgines vistes

Octubre'21 OJD

COMERÇ DE PROXIMITAT, UN VEI DE CONFIANÇA!

- T'ofereix el millor producte amb la cara més humana
- Cuida de la comunitat on vius
- Paga impostos i dona vida a la ciutat
- Contribueix a un entorn més sostenible
- Sempre és a prop teu!

*La Mercè,
sempre portant les
últimes tendències en
perruqueria a la gent del
barri.*

Cabrera de Mar | En marxa la nova línia de bus fins a Barcelona

El departament de Vicepresidència, Polítiques Digitals i Territori de la Generalitat ha posat en marxa aquest gener una nova línia de bus directa que connectarà Argentona, Cabrera de Mar i Barcelona amb l'objectiu d'evitar transbordaments i reduir el temps de viatge.

El Maresme, cinquena comarca amb menys PIB per habitant

ECONOMIA ▶ El Maresme és un dels territoris de Catalunya que més ingressos aporta. Només l'any 2019, la comarca va generar més de 10.000 milions d'euros, convertint-se en la cinquena més important del rànquing català darrere del Barcelonès, el Vallès Occidental, el Baix Llobregat i el Vallès Oriental. Aquest destacat pes econòmic, però, no sembla traduir-se a nivell poblacional.

Les últimes dades analitzades per l'Observatori de Desenvolupament Local situen el Maresme molt per sota de la mitjana catalana pel que fa al Producte Interior Brut (PIB) per càpita. En concret, el territori és la cinquena comarca amb pitjors xifres, només per sobre del Priorat, Montsià, Baix Penedès, Garraf i Pallars Jussà. Els registres del 2019 indiquen que el PIB per habitant maresmenc va ser de 22.500 euros, quan la mitjana catalana arriba als 32.600 euros.

Malgrat aquesta diferència considerable, el PIB per càpita va augmentar respecte a les últimes

Vilassar de Dalt, un dels municipis amb més PIB per càpita. Foto: Ajuntament

dades en la majoria de municipis de la comarca, amb l'excepció d'algunes poblacions com Cabrils, on va mantenir les mateixes xifres, o el Masnou, que va registrar un lleuger descens. El municipi maresmenc –de més de 5.000 habitants– amb més retribució per veí és Palafolls (42.800 euros), seguit de Vilassar de Dalt, amb 34.200 euros per resident.

ELS SERVEIS, SECTOR AMB PES

Si analitzem aquestes dades per sector, els serveis són l'àmbit que més riquesa genera al Maresme, tenint com alguns dels seus màxims exponents les poblacions d'Alella i Cabrils. Per la seva banda, Vilassar de Mar lidera l'aportació comarcal al PIB del sector primari i Premià de Mar fa el mateix, però en el sector de la construcció.

Preocupació pel repunt d'incendis provocats

VILASSAR DE DALT ▶ La Policia Local de Vilassar de Dalt ha demanat la col·laboració ciutadana per identificar l'autor de diversos petits incendis provocats en els darrers mesos. Els incidents van arrencar el passat mes d'octubre i des d'aleshores s'han comptabilitzat fins a una dotzena de focs en contenidors, papereres i altres espais públics com el parc de Can Rafart.

Signada la cessió de l'antiga planta de compostatge

TEIÀ ▶ El director de l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA), Samuel Reyes, i l'alcalde de Teià, Andreu Bosch, han materialitzat aquest gener la cessió de les instal·lacions de l'antiga planta de compostatge que hi ha al municipi maresmenc. L'acord té una vigència de 30 anys i permetrà destinar aquest espai –propietat de la Generalitat– a diferents usos municipals.

Alella supera la xifra dels 10.000 habitants

POBLACIÓ ▶ El municipi d'Alella ja supera oficialment la xifra de 10.000 habitants. Segons informa el consistori en un comunicat, en els darrers anys hi havia hagut diversos moments en els quals s'havia assolit aquesta fita, però no s'havia vist reflectit en les dades oficials, ja que el darrer recompte estadístic és de l'1 de gener de 2021. L'últim recompte municipal eleva el nombre d'empadronats als 10.148.

Humana recull més de sis tones de roba a Cabrils

RECICLATGE ▶ La Fundació Humana va aconseguir recollir a Cabrils més de sis tones de material tèxtil usat durant el 2021, principalment roba, complements tèxtils de la llar i calçat. La quantitat recuperada equival a 26.600 peces de roba, de les quals el 50% es podrà reutilitzar i un 35% es reciclarà. Cal recordar que el servei de recollida és gratuït a través dels punts habilitats.

Recreació virtual del nou CAP de Premià de Dalt. Foto: Ajuntament

El nou CAP s'estrenarà al març

PREMIÀ DE DALT ▶ L'esperat nou Centre d'Atenció Primària (CAP) de Premià de Dalt serà una realitat el pròxim mes de març. Així ho va confirmar el Departament de Salut en una reunió amb el consistori de Premià de Mar celebrada aquest gener. En declaracions a *Ràdio Premià de Mar*, la regidora de l'àmbit de Salut del municipi costaner, Pilar Guardado, assegurava que el flamant ambulatori –que també donarà servei a Premià de Mar–

obrirà com a molt tard el 30 de març i que només falten per enllestir els últims serrells, com la consolidació del subministrament elèctric.

La posada en marxa d'aquest ambulatori mancomunat arriba després de gairebé quinze anys de lluita, on diversos contratemps com l'esclat més recent de la pandèmia del coronavirus han anat endarrerint les obres. Les noves instal·lacions centralitzaran el servei de pediatria a la zona i

comptaran amb unitats especialitzades en benestar emocional, nutrició, psiquiatria i també amb un equip de treballadors socials.

Des de la plataforma Marea Blanca celebren la notícia, però es mostren prudents, ja que encara desconeixen l'efecte que tindrà l'obertura d'aquest equipament en els CAP més pròxims. En tot cas, la plataforma confia que aquesta inauguració no impliqui perdre l'atenció de proximitat a la resta de municipis.

Identificar-los
amb **XIP** i **XAPA**
és la teva obligació

i en cas de pèrdua,
**pot ser la seva
salvació!**

ES BUSQUEN
3.000
AMICS INVISIBLES

**AQUEST ANY, REGALA
APADRINAMENT**

VULL COL·LABORAR

Descobreix-ho a:

www.sebuscanamigosinvisibles.org

900 111 300

Vicente Ferrer

Futbol sala | El CEFS Sant Joan de Vilassar rep l'AE Xarxa Horta

El conjunt de Gerard Floriach jugarà a casa el pròxim dissabte 29 de gener contra l'AE Xarxa Horta, en partit corresponent a la 14a jornada del grup 2 de Tercera Divisió. És una cita decisiva per al CEFS Sant Joan de Vilassar contra un rival directe.

El món interior de Ricky Rubio

» El base dels Cleveland Cavaliers veu en la seva greu lesió al genoll una oportunitat de creixement
 » Empàtic, de mirada àmplia i compromès amb els fets, el jugador masnoví visibilitza la vulnerabilitat

Toni Delgado
EL MASNOU

"El genoll de Ricky Rubio ens ha dolgut molt. Tant que confirma la sensació que Ricky havia arribat a aquell punt en què la complexitat emocional que li uneix als aficionats era de tal caliu que el seu cos ja és propietat de tots, i quan el seu cos va dir prou, vam caure amb ell", escrivia a *El País* l'exjugador Juanma Iturriaga, sempre brillant amb les seves columnes perquè cuida els detalls des de perspectives diferents.

El base dels Cleveland Cavaliers estarà un any sense jugar després d'aquella maleïda reliscada contra els Pelicans a finals de 2021. Veu en la ruptura del lligament anterior del seu genoll esquerre (ACL) una oportunitat de creixement en tots els sentits. El dol, creu, també pot ser inspirador.

Rubio arriba a la resta perquè s'exposa i tracta amb naturalitat les seves pors i els seus dubtes, les seves esperances i allò que el turmenta. Mostra i reivindica la vulnerabilitat, i es nota que s'ha treballat molt per dins, que el seu món i diàlegs interiors són rics. Que té molt presents les excuses per no fer-les servir.

EMPATIA I FETS

El masnoví parla des de l'empatia, la mirada àmplia i, sobretot, els fets. Aparca els judicis i prejudicis i es concentra en l'observació i el respecte. En un temps en què les opinions extremes i sobre qualsevol persona o aspecte són la tendència, Rubio té clares les seves limitacions. O, per ser més precisos, els seus coneixements a partir del que sap i ha viscut. "Confio en els metges. Si pregunten de bàsquet, contestaré jo. Si pregunten de vacunes, els preguntaré a ells. Confiança en els professionals i en la humanitat, hi

Ricky Rubio, durant un partit amb els Cavaliers. Foto: @rickyrubio9

ha molt bona gent", li va explicar a Juanjo Pallàs a *La Vanguardia*.

El seu discurs connecta amb qualsevol perquè no només domina el llenguatge i les paraules. Sobretot ho fa pel com, per com es deixa anar i assumeix i aprofita

la responsabilitat i els focus que té clar com a figura pública. És una estrella molt generosa que es comporta amb la naturalitat de l'anònim. Necessita compartir el seu aprenentatge. Quan va començar a jugar, el bàsquet li sem-

blava l'univers sencer. Amb el pas dels anys, va descobrir que hi havia molt més. Potser, sobretot, quan va perdre la Tona, la seva mare, amb qui es mantenia i es mantindrà lligat per sempre amb el cordó umbilical.

Rubio sent a prop la Tona, amb qui va patir molt des que li van diagnosticar càncer de pulmó. En una de les seves últimes converses, el fill li va prometre a la mare que faria el possible per ajudar la resta. La Fundació Ricky Rubio ajuda, a través dels esports, els nens i nenes i joves sense recursos o amb capacitats diferents, i promou la sensibilització del càncer de pulmó a través de campanyes digitals, dona suport als projectes d'investigació que permetin un diagnòstic precoç o per millorar l'entorn clínic de pacients i familiars...

Només algú que s'ha treballat tant per dins pot fer tantes coses fora. Ricky Rubio té un món interior infinit.

EMERGENCIA INDIA

Milers de famílies sense recursos estan patint una segona onada de la COVID-19 encara més letal que la de fa un any.

La teva aportació pot salvar vides
 IBAN: ES75 1491 0001 2320 3004 8025

SONRISAS DE BOMBAY
 TRANSFORMANDO FUTUROS

Fes que sigui *la teva*

A Catalunya hi ha molts infants que, per diferents circumstàncies i de forma temporal, no poden créixer amb la seva família.

L'Acolliment Familiar brinda l'oportunitat a un infant de conviure amb unes noves referències familiars saludables i estables que li permetin desenvolupar-se de manera emocional, personal i social.

La solidaritat i la generositat de les famílies acollidores permeten a l'infant viure en un ambient familiar i compartir un entorn afectiu i comunitari.

L'Associació d'Ajuda Social CEL OBERT és una entitat acreditada per la Generalitat de Catalunya que treballa al servei dels infants i de les famílies acollidores.

Tu pots ser la família acollidora

Contacta amb nosaltres:

Associació d'Ajuda Social
CEL OBERT

Avinguda Meridiana, 354, 11^a

93 311 69 05

08027 BARCELONA

celobert@cel-obert.org

No t'ho perdís

Foto: Centre de Documentació de l'Orfeó Català

Replantejant Gaudí

"Antoni Gaudí (1852-1926) és, sense cap mena de dubte, l'arquitecte català més popular i reconegut en l'àmbit internacional. Podem replantejar-nos avui la imatge que tenim d'ell?". Aquesta és la pregunta que es fa l'exposició *Gaudí*, instal·lada al Museu Nacional d'Art de Catalunya (MNAC), a Barcelona, des del novembre passat i fins al 6 de març. La mostra, comissariada per Juan José Lahuerta, proposa una nova mirada sobre la figura de l'arquitecte: una desconstrucció del mite i de la seva obra perquè el públic s'acosti al personatge complex que en realitat era.

QUI ÉS?

M A R T A T O R N É

ÉS FAMOSA PER...

Ser actriu i presentadora de televisió
Ara condueix 'Persona infiltrada' i col·labora a 'Zapeando'

QUÈ HA FET?

Ser escollida per presentar 'Eufòria'
Es tracta del nou 'talent show' musical de TV3

A LES XARXES...

Suport i reconeixement
Sobretot després que un mitjà l'hagi invisibilitzat

Famosos

Com a actriu, molts la recordareu pel seu paper de Maria a la sèrie *El Internado*, d'Antena 3, i com a presentadora, la seva feina més recent ha estat al capdavant del programa *Persona infiltrada*, de TV3. També va presentar *Cámbiame* a Telecinco i actualment és col·laboradora habitual de *Zapeando*, a La Sexta. Ara, Marta Torné (Barcelona, 1978) ha estat escollida per presentar, juntament amb el cantant Miki Núñez, el nou *talent show* musical de TV3, *Eufòria*. Diversos portals digitals s'han fet ressò de la notícia i hi ha hagut un titular que ha despertat la indignació d'algunes usuàries de Twitter. Es tracta del titular d'*En Blau*, el portal de premsa rosa d'*El Nacional.cat*, que diu així: "TV3 fitxa Miki Núñez i una presentadora de La Sexta per al seu nou programa estrella". Més enllà del *clickbait*, les veus crítiques es queixen que el nom d'ell sí que hi aparegui i el d'ella no, malgrat tenir una trajectòria molt més llarga que el seu company. Ho atribueixen al masclisme.

La fitxa

Llibres

El carrer de baix
Vicent Flor

Una història d'amor i d'amistat, de mort i de desamor que transcorre a València ciutat i a la Vall de Gallinera. Allà hi viuen el Joan, un professor d'institut, i la Sara, una psicòloga que conrea bancals. També hi va a parar en Carles, un editor de llibres que pretén escapar del dolor que li genera un fill d'acollida amb problemes de drogues i de delinqüència.

Teatre

Nyotaimori, espines del sistema
Sarah Berthiaume

Drama còmic de crítica social, que parteix del realisme quotidià per convertir-se en un viatge en què els protagonistes creen continents a través de portes grogues, pantalles d'ordinador i maleters de cotxe. Una posada en escena simbolista i minimalista permet acompanyar els set personatges en la recerca de la seva llibertat. Al teatre Tantarantana de Barcelona.

Música

Present
El Diluvi

Viure i gaudir aquí i ara: aquesta és la filosofia del quart àlbum del grup El Diluvi. Sota el títol *Present* (Halley Supernova), la banda de la comarca valenciana de l'Alcoià presenta una quinzena de cançons que demostren les seves ganes d'aprofitar, justament, el present. El disc inclou col·laboracions amb artistes com Guillem Solé, el cantant de Buhos.

Pelis i sèries

El callejón de las almas perdidas
Guillermo del Toro

Guillermo del Toro presenta aquest *re-make* de la pel·lícula de 1947 *El callejón de las almas perdidas*, en què Bradley Cooper es posa a la pell d'un home ambició, amb talent per a la manipulació i l'engany. El protagonista coneix una pitonissa tan perillosa com ell, interpretada per Cate Blanchett, que es convertirà en la seva aliada per estafar milionaris.

ESTILS DE VIDA

Fes-ho ja: deixa de procrastinar

Foto: Pexels

ORGANITZACIÓ

“No deixis per a demà el que puguis fer avui”. Segur que has sentit molts cops aquesta frase, i pot ser que n’hagis fet cas, però també és probable que t’hagis preguntat: “Si ho puc fer demà, per què fer-ho avui?”. Si ets dels segons, has de saber que ets un expert en procrastinar. Procrastinar, una paraula no recollida al DIEC però cada cop més estesa, és deixar per a més endavant qualsevol tasca que hagin de fer i no et vingui de gust: estudiar, rentar els plats o respondre aquell correu que tens pendent de fa dies. Si aquest 2022 vols aconseguir deixar aquest mal hàbit, que pot acabar-te provocant estrès i ansietat, aquí tens alguns consells.

En primer lloc, pensa quant trigaràs realment a fer allò que et fa tanta mandra: potser n’estàs fent un gra massa, tenint en compte que trigaràs deu minuts. Un cop t’adonis que serà una cosa ràpida, fes-la ja. Si tens diverses tasques pendents, és recomanable començar per la més difícil: quan te l’hagis tret de sobre, la resta et semblarà bufar i fer ampolles. Un altre bon consell és anar a pams: no vulguis fer-ho tot de cop. Per últim, pots pensar en petits premis per motivar-te.

Les claus

SI ÉS RÀPID

Para’t a pensar quant trigaràs realment a fer aquella tasca que et fa tanta mandra: si és poca estona, fes-la ja

EL MÉS DIFÍCIL

Si tens diverses tasques pendents, comença per la més difícil: quan l’hagis fet, la resta serà bufar i fer ampolles

ANAR A PAMS

És important que t’organitzis i vagis a pams: no vulguis fer-ho tot de cop perquè al final acabaràs trigant més

RECOMPENSA

Pots pensar en petits premis o recompenses per motivar-te: “Si acabo avui, miro un capítol d’una sèrie”

Foto: Pexels

**Amb amor
i responsabilitat**

**... ADOPTA
als que han estat abandonats**

Tenim cura de
qui tu més estimes
com tu més
t'estimes.

ELS NOSTRES VALORS

CONFIANÇA

Creiem en els altres.
Volem estar oberts i compartir
de manera espontània.

ACTITUD POSITIVA

Valorem cada individu.
Sabem relativitzar, somriure i
prendre'ns la vida positivament.

MILLORA CONTÍNUA

Procurem constantment avançar,
innovar i aprendre de l'experiència.

BENEVOLÈNCIA

Acompanyem als nostres residents,
els escoltem i els donem suport
en qualsevol circumstància.

SATISFACCIÓ DELS RESIDENTS

El nostre objectiu sempre serà el benestar
deis nostres residents en el dia a dia.

109 llits

Jardins exteriors

Pàrquing

Cuina interna

Perruqueria

Rehabilitació

Sala Snoezelen

10 places de
centre de dia

Servei sanitari
continuat

Sala d'estar

Carrer Natzarret 16, 08035 Barcelona

93 434 30 95

tsocial@santgenis.emera-group.es
www.emera-group.es